

En vandring i skogen

Vandrade genom skogen och lät februarisolen leda mina steg. Kom till en ensam björk bland tallar och jag stannade upp. Någonstans ovanför ropade korpen.

Vid björken stod en buske och i den busken satt en mus fast mellan grenar. Den stackars musen var död så jag tog varsamt ner den och begravde den i jorden där vid björken.

Stannade där i tystnad en stund.

Jag lät sedan skogens skuggor leda mina steg. Kom till en djup sänka bland granar och tallar som tornade upp sig likt fantastiska statyer. Mitt öga fångar en snabb rörelse på en tall. Jag stannar och sätter mig på huk.

Där uppe i trädet sitter en ekorre, nu alldeles blixstill. Jag ler och bara njuter av denna underbara varelse. Tillslut smyger den upp på en gren och börjar metodiskt att tvätta sig.

Jag sitter där på huk och glädjs åt denna vackra syn, av att få se denna lilla varelse stanna upp i sitt jäktande upp och ner för träden på jakt efter mat.

Hamnar sedan på stigen och låter solen få smeka mitt ansikte.

Jag går där för mig själv och pratar som jag alltid gjort.

Som liten pojke gick jag genom skogen och pratade med mig själv och alla växter och djur. Det måste ha sett konstigt ut om någon sett mig då.

Idag går jag fortfarande i skogen och pratar med mig själv och alla växter och djur. Det ser nog konstigt ut om någon ser mig.

Då får det väl vara konstigt.

Jag tycker om att vandra genom skogarna och samtala med naturen och mig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grå med Poeter.se id #33455 innehar upphovsrätten